KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 5.9.2006
KOM(2006) 488 wersja ostateczna

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

dotyczące określonych restrykcji wobec Libanu

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

(1) W dniu 11 sierpnia 2006 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję 1701 (2006) dotyczącą Libanu. Na mocy decyzji Rady Bezpieczeństwa ONZ wszyscy członkowie ONZ wprowadzają wobec Libanu embargo na broń oraz środki związane z tym embargiem po to, by rządowi libańskiemu umożliwić sprawowanie zwierzchnictwa nad całym terytorium Libanu.

(2) Aby wprowadzić w życie embargo na broń nałożone na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1701 (2006), Rada przygotowuje wspólne stanowisko 2006/…/WPZiB, w którym przewiduje się podjęcie przez Wspólnotę działań mających na celu wprowadzenie określonych restrykcji.

(3) Zakaz udzielania pomocy technicznej i finansowej związanej z działaniami wojskowymi oraz z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem broni i sprzętu z nią związanego przeznaczonych dla Libanu lub do wykorzystania w Libanie, przewidziany we wspólnym stanowisku 2006/…/WPZiB, wchodzi w zakres traktatu i nie może być egzekwowany na podstawie istniejącego prawa Wspólnoty.

(4) Komisja proponuje wdrożyć we Wspólnocie wyżej wymienione środki za pomocą nowego rozporządzenia Rady.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

dotyczące określonych restrykcji wobec Libanu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 60 i art. 301,

uwzględniając wspólne stanowisko 2006/…/WPZiB dotyczące zakazu sprzedaży i dostaw broni i sprzętu z nią związanego oraz świadczenia związanych z tym usług na rzecz podmiotów i osób fizycznych w Libanie[1],

uwzględniając wniosek Komisji[2],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu … września 2006 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2006/…/WPZiB dotyczące zakazu sprzedaży i dostaw broni i sprzętu z nią związanego oraz świadczenia związanych z tym usług na rzecz podmiotów i osób fizycznych w Libanie w celu wprowadzenia w życie embarga na broń i sprzęt z nią związany nałożonego na Liban na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1701(2006).

(2) We wspólnym stanowisku przewiduje się między innymi zakaz udzielania pomocy technicznej i finansowej związanej z działaniami wojskowymi oraz dostarczania, wytwarzania, konserwacji i użytkowania broni i wszelkiego rodzaju związanego z nią sprzętu.

(3) Środki te wchodzą w zakres traktatu WE, dlatego do ich wdrożenia we Wspólnocie niezbędne są odpowiednie przepisy prawa wspólnotowego, głównie w celu zapewnienia ich jednolitego stosowania przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.

(4) Celowe jest zezwolenie właściwym organom na przyznawanie uprawnień do udzielania pomocy siłom zbrojnym wchodzącym w skład Sił Tymczasowych ONZ w Libanie (UNIFIL) oraz (po zgłoszeniu rządowi Libanu zamiaru przyznania uprawnienia) siłom zbrojnym Republiki Libańskiej.

(5) W indywidualnie rozpatrywanych przypadkach właściwym organom należy również zezwolić na przyznawanie uprawnień do udzielania pomocy wówczas, gdy na pomoc taką zezwala rząd libański, biorąc przy tym pod uwagę rezolucje Rady

[1] Dz.U. L […] z […9.2006], str. […].
[2] Dz.U. C […] z […], str. […].

Bezpieczeństwa ONZ nr 1559(2004) i 1680(2006) oraz inne istotne w danym przypadku fakty i okoliczności.

(6) Ze względów praktycznych Komisja powinna być uprawniona do wprowadzania zmian w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(7) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego publikacji w celu zapewnienia skuteczności przewidzianych w nim środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1. „pomoc techniczna” oznacza wszelkie wsparcie techniczne związane z naprawami, rozwojem, produkcją, montażem, testowaniem, konserwacją lub innego rodzaju usługami technicznymi i może przyjąć formę instrukcji, porad, szkolenia, przekazania praktycznej wiedzy lub umiejętności albo usług doradczych; pomoc techniczna obejmuje także pomoc przekazywaną w formie ustnej;

2. „terytorium Wspólnoty” obejmuje wszystkie terytoria państw członkowskich, do których stosuje się traktat WE, na warunkach ustalonych w tym traktacie.

Artykuł 2

Zabrania się:

a) udzielania pomocy technicznej związanej z działaniami wojskowymi oraz z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem broni i wszelkiego rodzaju związanego z nią sprzętu (w tym uzbrojenia i amunicji, pojazdów i sprzętu wojskowego, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionych) bezpośrednio lub pośrednio przeznaczonych dla osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu w Libanie albo bezpośrednio lub pośrednio przeznaczonych do użytku w Libanie;

b) przyznawania środków finansowych lub pomocy finansowej związanych z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych na potrzeby sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu broni i sprzętu z nią związanego, albo udzielania związanej z tym pomocy technicznej bezpośrednio lub pośrednio przeznaczonych dla osoby, podmiotu lub organu w Libanie albo bezpośrednio lub pośrednio przeznaczonych do użytku w Libanie;

c) świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest omijanie zakazów, o których mowa w lit. a) lub b).

Artykuł 3

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 2 wymienione w Załączniku właściwe organy państw członkowskich mogą na warunkach, jakie uznają za stosowne, zezwolić na:

   a) udzielenie pomocy technicznej związanej z działaniami wojskowymi i bronią lub sprzętem z nią związanym, pod warunkiem że:

      (i) towary, których dotyczy pomoc, są lub będą wykorzystywane na potrzeby misji pełnionej przez UNIFIL oraz że

      (ii) usługi świadczone są na rzecz sił zbrojnych, które wchodzą lub wejdą w skład UNIFIL;

   b) udzielenie pomocy technicznej i finansowej związanej z działaniami wojskowymi, pod warunkiem że:

      (i) środki finansowe lub pomoc finansowa przeznaczone są dla UNIFIL, sił zbrojnych państwa, które dostarcza żołnierzy do UNIFIL, lub organu władzy publicznej odpowiadającego za zaopatrzenie sił zbrojnych takiego państwa oraz że

      (ii) broń lub sprzęt z nią związany dostarczane są na potrzeby UNIFIL lub wcielonych do UNIFIL sił zbrojnych danego państwa.

2. W drodze odstępstwa od przepisów art. 2 i po uprzednim powiadomieniu rządu Libanu wymienione w załączniku właściwe organy państw członkowskich mogą na warunkach, jakie uznają za stosowne, zezwolić na:

   a) udzielenie siłom zbrojnym Republiki Libańskiej pomocy technicznej związanej z działaniami wojskowymi oraz z bronią lub sprzętem z nią związanym, a także na przyznanie środków finansowych lub pomocy finansowej związanych z działaniami wojskowymi, o ile rząd Libanu nie zgłosi w tym względzie żadnych zastrzeżeń;

   b) przyznanie innej osobie, podmiotowi lub organowi w Libanie lub innym kraju pomocy technicznej, środków finansowych lub pomocy finansowej związanych z bronią lub związanym z nią sprzętem, które znajdują się w Libanie albo są przeznaczone do użytku w Libanie, pod warunkiem że:

      (i) usługi takie nie są bezpośrednio ani pośrednio świadczone na rzecz jednej z bojówek, do rozbrojenia których wzywa się w rezolucjach Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1559(2004) i 1680(2006),

      (ii) zezwolenia przyznaje się na zasadzie indywidualnej oraz że

      (iii) rząd Libanu zezwolił każdorazowo na świadczenie danych usług na rzecz danej osoby, podmiotu czy organu. Jeśli rząd Libanu zezwala na konkretną dostawę lub przekazanie konkretnej partii broni lub związanego z nią sprzętu na rzecz osoby, podmiotu lub organu, zezwolenie takie można traktować jako zezwolenie na przyznanie tej

osobie, podmiotowi lub organowi pomocy technicznej związanej z dostawą, wytworzeniem, konserwacją i użytkowaniem danych towarów.

3. Właściwe organy państw członkowskich mogą udzielić zezwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2, jedynie przed podjęciem działalności, w odniesieniu do której wniesiono o takie zezwolenia.

Artykuł 4

Komisja oraz państwa członkowskie bezzwłocznie powiadamiają się o środkach podjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia i dostarczają sobie wszelkich istotnych informacji, którymi dysponują, a które mają związek z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności zaś informacji dotyczących jego naruszenia lub problemów z wykonywaniem jego przepisów oraz informacji dotyczących odnośnych wyroków wydawanych przez sądy krajowe.

Artykuł 5

Komisję upoważnia się do wprowadzania zmian do Załącznika na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie ustanawiają zasady stosowania kar nakładanych w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, a także podejmują wszelkie środki niezbędne do ich stosowania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych zasadach bezzwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, jak również o wszelkich późniejszych zmianach.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie stosuje się:

a) w granicach Wspólnoty, w tym także w granicach jej przestrzeni powietrznej;

b) na pokładach wszystkich samolotów lub statków znajdujących się w jurysdykcji państw członkowskich;

c) do każdej osoby będącej obywatelem państwa członkowskiego i przebywającej na terytorium Wspólnoty lub poza nim;

d) do wszelkich osób prawnych, podmiotów lub organów zarejestrowanych lub ustanowionych na mocy prawa państw członkowskich;

e) do wszelkich osób prawnych, podmiotów lub organów w odniesieniu do wszelkiego rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej całkowicie lub częściowo na terytorium Wspólnoty.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […]

W imieniu Rady
Przewodniczący
[…]

ZAŁĄCZNIK

Wykaz właściwych organów, o których mowa w art. 3

(do uzupełnienia przez państwa członkowskie)

BELGIA

CZECHY

DANIA

NIEMCY

ESTONIA

GRECJA

HISZPANIA

FRANCJA

IRLANDIA

WŁOCHY

CYPR

ŁOTWA

LITWA

LUKSEMBURG

WĘGRY

MALTA

NIDERLANDY

AUSTRIA

POLSKA

PORTUGALIA

SŁOWENIA

SŁOWACJA

FINLANDIA

SZWECJA

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

Komisja Wspólnot Europejskich
Dyrekcja Generalna ds. Stosunków Zewnętrznych
Dyrekcja A. Platforma kryzysowa i koordynacja polityki w ramach WPZiB
Dział A.2: Zarządzanie kryzysowe i zapobieganie konfliktom
CHAR 12/45
B-1049 Bruksela
Tel.: (32-2) 299 11 76/295 55 85
Faks: (32-2) 299 08 73